EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2020/1948

af 14. maj 2020

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol) for regnskabsåret 2018

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol) for regnskabsåret 2018,

— der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

— der henviser til udtalelse fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0062/2020),

A. der henviser til, at det endelige budget for Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol) (»agenturet«) for regnskabsåret 2018 ifølge dets opgørelse over indtægter og udgifter ([1]) var på 10 416 720 EUR, hvilket svarer til en stigning på 1,02 % sammenlignet med 2017; der henviser til, at agenturet hovedsageligt finansieres ved hjælp af et bidrag fra Unionen ([2]);

B. der henviser til, at Revisionsretten i sin beretning om agenturets årsregnskab for regnskabsåret 2018 (»Revisionsrettens beretning«) fastslår, at den har fået rimelig sikkerhed for, at agenturets årsregnskab er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige;

Budgetmæssig og økonomisk forvaltning

1. bemærker med tilfredshed, at budgetovervågningsindsatsen i regnskabsåret 2018 resulterede i en budgetgennemførelsesgrad på 97,97 %, hvilket er en stigning på 0,88 % i forhold til 2017; bemærker, at udnyttelsesgraden for betalingsbevillingerne var på 76,51 %, hvilket svarer til et fald på 7,51 % i forhold til året før;

Performance

2. bemærker, at agenturet anvender centrale resultatindikatorer til at måle sine uddannelsesaktiviteter og deres virkning, navnlig deltagernes tilfredshed, med henblik på at vurdere den merværdi, som disse aktiviteter tilfører, og at det anvender resultatindikatorer til at forbedre sin budgetforvaltning;

3. noterer sig med tilfredshed, at agenturet på vellykket vis opfyldte sit mandat i hele 2018, og at det i visse tilfælde overgik de mål, der var fastsat i dets arbejdsprogram for 2018;

4. bemærker, at agenturet indledte to nye EU-finansierede projekter, nemlig uddannelsespartnerskabet mellem EU og MENA inden for terrorbekæmpelse 2 og efteruddannelsesprojektet vedrørende finansielle undersøgelser for det vestlige Balkan, som begge viser, at agenturet i stigende grad anerkendes som en nøgleaktør på EU-plan, der bidrager til at sikre sikkerheden i Europa ved hjælp af foranstaltninger udadtil;

5. bemærker, at agenturet i 2018 gennemførte pilotprojektet for Unionens vurdering af strategiske uddannelsesbehov (EU-STNA), og at flere end 87 % af agenturets inhouse- og onlineuddannelsesarrangementer (inhouse-aktiviteter, webinarer, onlinekurser) adresserede kapacitetsmangler for så vidt angår kritiske sikkerhedstrusler i forbindelse med den europæiske dagsorden om sikkerhed;

6. glæder sig over agenturets fortsatte tætte samarbejde med netværket af europæiske agenturer, der beskæftiger sig med retlige og indre anliggender, og med de ni agenturer, som dette netværk omfatter (herunder Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning); bemærker, at disse agenturer gennemfører fælles uddannelseskurser og tilrettelægger kurser sammen; opfordrer kraftigt agenturet til aktivt at søge yderligere og bredere samarbejde med alle EU-agenturerne; opfordrer indtrængende agenturet til at undersøge mulighederne for at dele ressourcer om overlappende opgaver (såsom IT og andre tjenester) med agenturer i agenturets nærhed, navnlig Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder i Wien og Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed i Bratislava;

([1]) EUT C 7 af 9.1.2019, s. 1.
([2]) EUT C 7 af 9.1.2019, s. 2.

7. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en feasibilityundersøgelse med henblik på at vurdere muligheden for i det mindste at etablere fælles synergier med Europol, hvis de ikke skal sammenlægges fuldt ud; opfordrer Kommissionen til at evaluere begge scenarier, nemlig flytningen af agenturet til Europols hovedsæde i Haag og overflytningen af Europols hovedsæde til agenturets hovedsæde i Budapest; bemærker, at en sådan handling vil indebære deling af virksomheds- og støttetjenester og forvaltning af fælles lokaler samt fælles IKT- og telekommunikationsinfrastrukturer og internetbaserede infrastrukturer og således indebære enorme besparelser, der vil kunne anvendes til yderligere finansiering af begge agenturer;

8. bemærker, at evalueringsrapporten efter den femårige periodiske eksterne evaluering, der blev afsluttet i januar 2016, og som pålagde agenturet at gennemføre korrigerende tiltag senest ved udgangen af 2018, blev vedtaget af agenturet og indeholdt 17 anbefalinger vedrørende fem områder i relation til agenturets struktur og arbejdsmetoder; bemærker, at 24 aktiviteter siden vedtagelsen af handlingsplanen er afsluttet, tre aktiviteter vedrørende videreudvikling af e-Net er stadig i gang, fire aktiviteter anses ikke længere for at være relevante, og én aktivitet er blevet sat i bero;

9. tilskynder agenturet til at tilstræbe digitalisering af sine tjenester;

10. glæder sig over, at Revisionsretten har erklæret, at de transaktioner, der ligger til grund for Cepols årsregnskab for regnskabsåret 2018, i alt væsentlighed er lovlige og formelt rigtige, og at regnskabet giver et retvisende billede af dets finansielle stilling pr. 31. december 2018; minder om, at agenturets budget blev forøget fra 9 mio. EUR til 10 mio. EUR (+11 %), mens dets personale blev reduceret fra 53 til 51 (-4 %) i forhold til 2017; beklager imidlertid det forhold, at Cepol var nødt til at give afslag på mange velbegrundede og legitime anmodninger om uddannelse fra medlemsstaterne på meget vigtige retshåndhævelsesområder som følge af budgetmæssige begrænsninger; er bekymret over, at Cepol i øjeblikket ikke i tilstrækkelig grad kan dække medlemsstaternes efterspørgsel efter uddannelse og træning af retshåndhævende myndigheder i Unionen og dens nabolande;

Personalepolitik

11. bemærker, at stillingsfortegnelsen pr. 31. december 2018 var gennemført med 100 % med 32 midlertidigt ansatte ud af de 32 midlertidigt ansatte, som er godkendt i henhold til EU-budgettet (sammenlignet med 31 godkendte stillinger i 2017); bemærker, at der i 2018 desuden var 18 kontraktansatte og fire udstationerede nationale eksperter, der arbejdede for agenturet;

12. bemærker, at der som følge af agenturets flytning fra Det Forenede Kongerige til Ungarn og den deraf følgende lavere justeringskoefficient for personalelønninger har været en høj personaleudskiftning, og at geografiske balance ikke altid er blevet sikret, idet antallet af ansøgninger fra andre medlemsstater end værtslandet er faldet; bemærker, at agenturet i 2018 fortsat modtog et betydeligt antal ansøgninger fra ungarske statsborgere, og at værtslandets statsborgere fortsat var overrepræsenteret i forhold til det samlede antal ansatte; bemærker, at den retlige tvist vedrørende flytningen blev afsluttet af Domstolens dom i løbet af 2018 ([3]), og at den oprindelige dom blev stadfæstet; understreger, at anvendelsen af en lav justeringskoefficient på personalelønninger kan skabe vanskelige situationer, som kan hæmme et agenturs evne til at udføre sine daglige opgaver effektivt; understreger, at agenturer i lande, hvor der anvendes en lav justeringskoefficient, bør modtage yderligere støtte fra Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af supplerende foranstaltninger med henblik på at gøre dem mere attraktive for nuværende og potentielle medarbejdere; opfordrer Kommissionen til at vurdere virkningen og bæredygtigheden af anvendelsen af lønkorrektionskoefficienter i fremtiden;

13. minder om Revisionsrettens forslag om at offentliggøre stillingsopslag på Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors websted med henblik på skabe større opmærksomhed herom; forstår agenturets svar vedrørende de høje omkostninger til oversættelse, som en sådan offentliggørelse fører med sig; anerkender endvidere, at agenturet i 2018 også offentliggjorde alle ledige stillinger på den jobopslagstavle for agenturer, som EU-agenturernes netværk har udviklet; gentager imidlertid, at agenturet (for at undgå høje oversættelsesomkostninger) bør tage et første skridt i denne retning og gøre brug af muligheden for at offentliggøre titlerne på sådanne ledige stillinger på alle Unionens officielle sprog sammen med et link til den fulde tekst på engelsk;

14. noterer sig med tilfredshed, at der i 2018 blev opnået en lige balance mellem kønnene for så vidt angår den øverste ledelse (tre mænd og tre kvinder), men er bekymret over ubalancen mellem mænd og kvinder i bestyrelsen (17 mænd og ni kvinder);

([3]) Rettens dom af 25. oktober 2018, FN m.fl. mod Cepol, T-334/16/P, ECLI:EU:T:2018:723.

Udbud

15. minder på baggrund af Revisionsrettens beretning om, at agenturet ved udgangen af 2017 endnu ikke havde indført alle de redskaber, som Kommissionen har iværksat for at indføre en fælles løsning for elektronisk udveksling af oplysninger med tredjeparter, der deltager i offentlige udbudsprocedurer (e-udbud); bemærker på baggrund af agenturets svar, at det har indført e-invoicing og e-tendering, og at det agter at indføre e-submission; anmoder agenturet om senest i juni 2020 at aflægge rapport til dechargemyndigheden om de fremskridt, der er gjort i denne forbindelse;

16. bemærker med bekymring, at agenturet tildelte en rammekontrakt om rejsearrangementer for dets eget personale og for deltagere i uddannelsesaktiviteter, uden at den valgte tilbudsgiver blev bedt om at forklare det potentielt unormalt lave tilbud; bemærker på baggrund af agenturets svar, at vurderingsudvalget ikke indhentede yderligere oplysninger, fordi de på grund af deres daglige arbejde allerede var bekendt med de priser, der blev anvendt af den virksomhed, der var part i den foregående kontrakt; anerkender, at agenturet accepterer Revisionsrettens bemærkning om, at denne vurdering ikke var medtaget i vurderingsrapporten; opfordrer agenturet til i forbindelse med potentielt unormalt billige tilbud at anmode om forklaringer og analysere disse samt til at sikre, at alle vurderinger er tilstrækkelig formaliseret i fremtidige vurderingsrapporter;

Forebyggelse og håndtering af interessekonflikter samt gennemsigtighed

17. sætter pris på de foranstaltninger, som agenturet har iværksat, og på dets igangværende bestræbelser på at sikre gennemsigtighed i forbindelse med forebyggelse og håndtering af interessekonflikter og i forbindelse med beskyttelse af whistleblowere; udtrykker tilfredshed med, at agenturet har fastlagt og indført interne regler om whistleblowing, og at det har offentliggjort CV'er og interesseerklæringer for medlemmer af bestyrelsen og den administrerende direktør;

Øvrige bemærkninger

18. glæder sig over, at agenturet i februar 2017 med succes afsluttede ISO 9001:2015-certificeringen af agenturets forvaltningssystem med henblik på at forbedre og bedre vise sit engagement i kvalitet; bemærker, at agenturet på grundlag af de positive resultater af tilsynsaudits, der blev gennemført i 2018 og i begyndelsen af 2019, har opretholdt sin certificering;

19. bemærker med bekymring, at agenturet til forskel fra de fleste andre agenturer ikke foretog en omfattende analyse af, hvordan Det Forenede Kongeriges beslutning om at udtræde af Den Europæiske Union kunne forventes at indvirke på agenturets organisation, operationer og regnskaber; bemærker på baggrund af agenturets svar, at Det Forenede Kongeriges beslutning om at træde ud af Den Europæiske Union er blevet drøftet på ledelsesmøder inden for rammerne af netværket af udbudsansvarlige på tværs af agenturerne og inden for rammerne af agenturernes retlige netværk, og bemærker endvidere, at også meddelelserne fra Kommissionen er blevet fulgt nøje, og at de tilsvarende risici er blevet vurderet til at være begrænsede;

20. noterer sig agenturets bestræbelser på at sikre en omkostningseffektiv og miljøvenlig arbejdsplads; beklager, at agenturet ikke har indført en CO_2-udligningsordning, men anerkender på baggrund af agenturets svar, at omkostningerne ved at deltage i en sådan ordning ikke kan dækkes af dets begrænsede finansielle ressourcer, samt at agenturet tilskynder sine medarbejdere til at gøre brug af offentlig transport for at reducere emissioner;

21. opfordrer agenturet til at rette sit fokus mod at udbrede resultaterne af sin forskning til offentligheden og til at nå ud til offentligheden via de sociale medier og andre mediekanaler;

22. henviser med hensyn til de øvrige bemærkninger, der ledsager dechargeafgørelsen, og som er af horisontal karakter, til sin beslutning af 14. maj 2020 ([4]) om agenturernes resultater, økonomiske forvaltning og kontrol.

([4]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0121.